

f. 90^v 3): ΟΥΝΟΜΑ ΜΕΥ ΣΑΠΦΩ ΤΟΣΣΟΝ Δ' ΥΠΕΡΕΪΣΧΩΝ ΑΟΙΔΩΝ |
ΟΗΛΕΙΩΝ ΑΝΔΡΟΝΟΣΣΟΝΟΜΕΟΝΙΔΗΣ

Auch dieses Epigramm ist der Anthologie (A. P. VII 15), u. zw. der planudeischen Fassung entlehnt; daselbst wird es dem Antipater (Thessalonicensis) zugeschrieben, über den zu vergleichen Benndorf *de anthologiae Graecae epigrammatis* S. 48 ff.

b) f. 82, unten: Ἐπιτάφιον εἰς Ὅμηρον ποιητὴν ἀπ' αὐτοῦ ἐν αὐτῷ γεγραμμένον.

ΕΝΘΑΔΕ · ΤΗΝ · ΙΕΡΑΝ · ΚΕΦΑ | ΔΗΝ · ΚΑΤΑ · ΓΑΙΑ · ΚΑΛΥΠΤΕΙ |
ΑΝΔΡΩΝ · ΗΡΩΩΝ · ΚΟ | ΣΜΙΤΟΡΑ · ΘΕΙΟΝ | ΟΜΗΡΟΝ |

= A. P. VII 3 (ἄδηλον).

c) f. 83^v oben: Ἐπίγραμμα *ad aeneam Alexandri statuum in spicientem caelum et quantuluque solo incumbentem ex Phidia:*

ΑΥΣΟΝΤΙ · Δ' ΕΟΙΚΕΝ | ΟΧΑΛΚΕΟΣ · ΕΙΣ · ΔΙΑ | ΒΛΕΠΤΩΝ :
ΓΑΝΥΠΕΜΘ' | ΤΙΘΗΜΑΙ · ΖΕΥ · ΣΥ · ΔΕ | ΟΛΥΜΠΟΝ · ΕΧΕ : —

= Pl. IV 120, vs. 3. 4 (Ἀρχελάου, οἱ δὲ Ἀσκληπιάδου).

d) f. 82': Σεμίραμις ἐν αὐτῇ κατασκευάσα ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ τάφον καὶ ἐπιγράψα. ΟΣΤΙΣΑΝΧΡΗΜΑΤΩΝ | ΔΕΙΘΗ · ΒΑΣΙΛΕΥΣ — | ΔΙΕΛΩΝ ΤΟ ΜΗΜΙΟΝ | ΟΣΣΑ ΒΟΛΕΤΩ · ΔΑΜΒΑ | ΝΕΤΩ : — : — : — | ΔΑΡΙΟΣ · ΟΥΝ · ΔΙΕΛΩΝ · ΧΡΗΜΑΤΑ · ΜΕΝ | ΟΥΚΕΥΡΕ · ΑΛΛΑΓΡΑΜΜΑΣΙΔΑΝΕΘΗΧΕ | ΤΑ ΔΕ ΦΡΑΖΟΥΣ ΙΝ | ΕΙ ΜΗ ΚΑΚΟΣ · ΗΣΤΑ | ΑΝΗΡ · ΚΑΙ · ΧΡΗΜΑΤΩΝ | ΑΓΛΕΙΣΤΟΣ · ΟΥΚΑΝ | ΝΕΚΡΩΝ ΘΗΚΑΣ | ΕΚΙΝΕΙΣ.

Diese Erzählung findet sich bis auf Kleinigkeiten wortgetreu sowohl bei Plutarch *apophth. reg. et imp.* s. v. Σεμιράμιδος, VI p. 661 Reiske als auch bei Stobaeus X 53, die beide sich eng an Herodot I 187 anschliessen; ob das Lemma aus Plutarch oder Stobaeus, und aus welcher Hs. genommen ist, lässt sich zumal bei der Mangelhaftigkeit des uns für diese Schriftsteller heutzutage zu Gebote stehenden kritischen Apparates nicht feststellen.

³⁾ Von Donatus nachgetragen.

Wien

WILH. KUBITSCHKE